พิพิธภัณฑ์สัตว์และสถานเลี้ยงสัตว์น้ำเค็ม มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน

รองศาสตราจารย์
ดร.ประเทิน มหาขันธ์
ผู้ช่วยรองอธิการบดีฝ่ายวางแผน
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
บางแสน

เนื่องในโอกาสวันสถาปนามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน ครบรอบ 25 ปี ในวันที่ 8 กรกฎาคม 2523 พิพธภัณฑ์สัตว์และสถานเลี้ยงสัตว์น้ำเค็ม แม้จะเกิดภายหลังเป็นอันมาก แต่ก็เป็นที่รู้จักกันดีในหมู่ประชาชนทั่วไป ดีกว่ามหาวิทยาลัยเสียอีก ดังนั้น ลำดับนี้จึงขอกล่าวกับเรื่องราวของพิพิธภัณฑ์สัตว์ และสถานเลี้ยงสัตว์น้ำเค็มไว้ณที่นี้ ให้พิสดารกว่าที่เคยมาสักเล็กน้อย เนื่องจากเป็นสถานที่ที่ช่วยให้ประชาชนทั่วไป รู้จักมหาวิทยาลัยมากขึ้น และในขณะเดียวกันก็เป็นแหล่งที่ช่วยให้ความรู้เกี่ยวกับสัตว์ทะเล และสิ่งแวดล้อมในทะเล ดียิ่งขึ้น สถาบันแห่งนี้จึงเป็นเสมือนแหล่งวิชาสำหรับการศึกษานอกระบบได้เป็นอย่างดี

พิพิธภัณฑ์สัตว์และสถานเลี้ยงสัตว์น้ำเค็ม ถือกำเนิดขึ้น เมื่อเดือนกันยายน พุทธศักราช 2521 โดยได้ใช้อาคารหลังปัจจุบันเป็นพิพิธภัณฑ์สัตว์ และสถานที่เลี้ยงสัตว์น้ำเค็ม อาคารหลังนี้เดิมเป็นอาคารหอสมุด ของมหาวิทยาลัย การออกแบบอาคารมิได้ต้องการใช้เป็นพิพิธภัณฑ์สัตว์และสถานเลี้ยงสัตว์น้ำเค็ม แม้ภายหลังอาคารหนังนี้จะได้รับการปรับปรุง ตกแต่ง เป็นอันมากแต่ก็ยังไม่เหมาะที่จะใช้เป็นอาคารพิพิธภัณฑ์และสถานเลี้ยงสัตว์น้ำเค็มอยู่นั่นเอง เมื่อได้มีการก่อสร้างอาคารหอสมุดเดิม จึงได้ใช้เป็นพิพิธภัณฑ์และสถานเลี้ยงสัตว์น้ำเค็ม ตั้งแต่บัดนั้นมา

อันที่จริง หากจะได้มีการทบทวนประสบการณ์เก่าๆ สำหรับนิสิตรุ่นแรกๆ คงจะพอรำลึกกันได้ว่านับแต่ปีพุทธศักราช 2499 เป็นต้นมา ได้มีการเรียนการสอนวิชาชีววิทยากันมาแต่ครั้งนั้นแล้ว และในการเรียน การสอนวิชานี้ มีทั้งภาคทฤษฎี และภาคปฏิบัติ สำหรับในภาคปฏิบัตินั้น มีทั้งการออกไปเก็บตัวอย่างพืช ตัวอย่างสัตว์ กันในภูมิประเทศ มีการดองสัตว์ มีการสตั๊ฟสัตว์ มีการเก็บตัวอย่างเปลือกหอย เก็บผีเสื้อ แมลงต่างๆ ด้วยกิจกรรมการเรียน การสอนดังกล่าว ชั่วเวลาเพียงไม่กี่ปี ภาควิชาชีววิทยา ได้ตัวอย่างพืช และสัตว์ที่นิสิตได้เก็บรวบรวมไว้เป็นจำนวนมาก และสัตว์ส่วนใหญ่ก็เป็นสัตว์ทะเล จำพวกปลา ปู หอย เต่า สัตว์บกจำพวกแมลง เช่น ผีเสื้อ เป็นต้น ก็มีเป็นจำนวนมาก ดังนั้นจึงอาจกล่าวได้ว่า พิพิธภัณฑ์สัตว์ของบางแสน มีขึ้นเกือบจะพร้อม กับการก่อตั้งมหาวิทยาลัยมาเลยทีเดียว

ได้มีการเตรียมการ มีการสะสมตัวอย่างสัตว์ตลอดจนอุปกรณ์ต่างๆ มาเป็นเวลานาน โดยใช้อาคารภาควิชาชีววิทยาเป็นที่เก็บ และ เป็นที่ทดลอง เครื่องมือเครื่องใช้ต่างๆ ส่วนใหญ่เป็นของภาควิชาชีววิทยาทั้งสิ้น ในสมัยนั้น ดร.ทวี หอมชง ซึ่งเป็นอาจารย์คนหนึ่ง ในภาควิชาชีววิทยา มีความเห็นว่า วิทยาลัยวิชาการศึกษา บางแสน เป็นวิทยาเขตที่อยู่ใกล้ทะเล สมควรที่จะมีการศึกษาค้นคว้ากับชีวิตสัตว์ทะเลได้เป็นอย่างดี ประกอบกับขณะนั้นมีตัวอย่างสัตว์ต่างๆ ทั้งสัตว์ทะเลและสัตว์บก ที่ได้สะสมไว้เป็นจำนวนมาก ดร.ทวี หอมชง จึงได้เสนอความคิดที่จะจัดตั้งพิพิธภัณฑ์สัตว์

และสถานเลี้ยงสัตว์น้ำเค็ม ตามตัวอย่างที่ได้เห็นมาจากต่างประเทศ โดยเสนอความคิดนี้แก่ ดร.บุญถิน อัตถากร ซึ่งดำรงตำแหน่งปลัดกระทรวงศึกษาธิการในขณะนั้น (สมัยที่ยังเป็นวิทยาลัยวิชาการศึกษา บางแสน นั้นสังกัดอยู่ในกรมการฝึกหัดครู กระทรวงศึกษาธิการ) ดร.บุญถิน อัตถากร ยินดีสนับสนุนให้จัดตั้งเป็นพิพิธภัณฑ์สัตว์ และสถานเลี้ยงสัตว์น้ำเค็มขึ้น ในวิทยาลัยวิชาการศึกษา บางแสน โดยดัดแปลงอาคารหอสมุดเดิม เป็นตัวพิพิธภัณฑ์ คณะผู้ดำเนินการก่อตั้ง พิพิธภัณฑ์สัตว์ และสถานเลี้ยงสัตว์น้ำเค็มขึ้น ในวิทยาลัยวิชาการศึกษา บางแสน โดยดัดแปลงอาคารหอสมุดเดิม เป็นตัวพิพิธภัณฑ์ คณะผู้ดำเนินการก่อตั้ง พิพิธภัณฑ์ และสถานเลี้ยงสัตว์น้ำเค็มได้แก่ ดร.ทวี หอมชง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สมาน ศรีธัญญา อาจารย์สุบิน ภู่สวรรณ นอกจากนั้น ยังมีผู้เชี่ยวชาญการศึกษา ของสหรัฐอเมริกาประจำประเทศไทย คือ ดร.วิลลิส พี. พอร์ทเตอร์ และบุตรชาย ดร.เดวิด พี. พอร์ทเตอร์

ในระยะแรกดำเนินงาน วิทยาลัยวิชาการศึกษา บางแสน ซึ่งขณะนั้นมีรองศาสตราจารย์ สวัสดิ์ ปุษปาคม ดำรงตำแหน่งรองอธิการ ได้อนุมัติงบประมาณจำนวน 30,000 บาท ให้แก่พิพิธภัณฑ์ฯ นอกจากนั้น พิพิธภัณฑ์ฯ ยังได้รับเงินบริจาคจากสถาบันต่างๆ ได้แก่ วิทยาลัยวิชาการศึกษา พิษณุโลก วิทยาลัยครูอุตรดิตถ์ วิทยาลัยครูนครสวรรค์ วิทยาลัยเกษตรกรรม บางพระ สโมสรไลออน ชลบุรี และบริษัท เอสโซ่ สแตนดาร์ด (ประเทศไทย) ซึ่งบริจาคเงินรวมทั้งสิ้นประมาณ 35,000 บาท กรมการฝึกหัดครู ได้จัดสรรเงินให้ จำนวน 106,000 บาท เงินจำนวนดังกล่าวนี้ ได้นำไปสร้างเป็นตู้เก็บตัวอย่างสัตว์สตั๊ฟ 10 ตู้ สร้างห้องเลี้ยงสัตว์น้ำเค็ม ซึ่งมีตู้เลี้ยงสัตว์น้ำ 52 ตู้

ตั้งแต่ปีพุทธศักราช 2513 เป็นต้นมา สำนักงบประมาณ ได้จัดสรรเงินให้แก่พิพิธภัณฑ์ฯ ปีละ 200,000 บาท ถึง 250,000 บาท จนถึงปีพุทธศักราช 2516 พิพิธภัณฑ์ฯ ได้รับงบประมาณลดน้อยลง ทำให้ไม่สามารถปรับปรุงกิจการได้ อย่างไรก็ตาม พิพิธภัณฑ์สัตว์ และสถานเลี้ยงสัตว์น้ำเค็ม ได้รับความอนุเคราะห์จาก ธนาคาร องค์การ บริษัท ห้างร้าน สถานศึกษา และ เอกชน ทั้งที่เป็นเงินและสิ่งของ อยู่เสมอมาทำให้ พิพิธภัณฑ์ สามารถดำเนินการอยู่ได้

ในระหว่างวันที่ 16-18 ธันวาคม พุทธศักราช 2513 ได้มีการประชุมทางวิชาการ ของสมาคมไทยอเมริกัน ณวิทยาลัยวิชาการศึกษา บางแสน พิพิธภัณฑ์สัตว์ และสถานเลี้ยงสัตว์น้ำเค็ม ได้ถือโอกาสเปิดให้สมาชิกของสมาคมเข้าชมเป็นครั้งแรก และหลังจากนั้น ก็เปิดให้ประชาชนทั่วไปเข้าชมตลอดมา โดยผู้ชมไม่ต้องเสียค่าผ่านประตู แต่ทางพิพิธภัณฑ์ฯ ได้เปิดรับเงินบริจาคของผู้เข้าชมตามศรัทธา ปรากฏว่า มีผู้นิยมเข้าศึกษา หาความรู้ ในพิพิธภัณฑ์เป็นจำนวนมาก เฉลี่ยแล้ว วันละประมาณ 500 คน ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา ได้มีการสะสมตัวอย่างสัตว์ เลี้ยงสัตว์น้ำ ตลอดจนปรับปรุงกิจการของพิพิธภัณฑ์ฯ อยู่เสมอมาจนทางพิพิธภัณฑ์ เห็นว่า พิพิธภัณฑ์อยู่ในสถานที่ใกล้จะสมบูรณ์แล้ว จึงในวันที่ 26 ตุลาคม พุทธศักราช 2519 ได้มีการเปิดให้ประชาชนเข้าชมอย่างเป็นทางราชการ โดยในพิธีเปิดนั้น ทางมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน ได้กราบบังคมทูลเชิญเสด็จ สมเด็จพระเจ้าลูกเธอ เจ้าฟ้าจุฬาภรณ์วลัยลักษณ์ เป็นองค์ประธาน ในการประกอบพิธีเปิดพิพิธภัณฑ์สัตว์ และสถานเลี้ยงสัตว์น้ำเค็มแห่งนี้

ปัจจุบัน พิพิธภัณฑ์สัตว์ และสถานเลี้ยงสัตว์น้ำเค็ม ประกอบด้วย หน่วยงาน 3 ส่วนใหญ่ๆ ได้แก่พิพิธภัณฑ์สัตว์ ห้องเลี้ยงสัตว์น้ำเค็ม และพิพิธภัณฑ์ ธรรมชาติ

พิพิธภัณฑ์สัตว์ เป็นส่วนที่เก็บรวบรวมตัวอย่างสัตว์ ชนิดต่างๆ โดยเฉพาะจำพวกสัตว์ทะเล ด้วยการสตั๊ฟ และดองน้ำยา และจัดหมวดหมู่ตามหลักวิชา เพื่อประโยชน์ทางด้านการศึกษา ของนักเรียน นิสิตนักศึกษา และประชาชนผู้สนใจ พิพิธภัณฑ์สัตว์แห่งนี้แบ่งออกเป็น 4 ห้องใหญ่ๆ ซึ่งประกอบด้วยห้องสัตว์ทะเลที่เลี้ยงลูกด้วยนม เช่น โลมา และพะยูน (หรือนางเงือก) เป็นต้น และสัตว์เลื้อยคลานที่อาศัยอยู่ในทะเล เช่น เต่าทะเล เป็นต้น รวมทั้งโครงกระดูกของสัตว์ต่างๆ อีกเป็นจำนวนมาก ห้องที่สอง เป็นห้องปลาทะเล ซึ่งรวมตัวอย่างปลาทะเลชนิดต่างๆ จากน่านน้ำไทย ห้องที่สาม เป็นห้องเก็บ

รวบรวมตัวอย่างสัตว์ทะเล พวกไม่มีกระดูกสันหลัง เช่น ฟองน้ำ ปะการัง หอย กุ้ง ปู ปลาดาว หอยเม่น เป็นต้น ห้องสุดท้าย คือ ห้องเปลือกหอย ซึ่งจัดแสดงเปลือกหอยนานาพันธ์ ทั้งที่พบในน่านน้ำไทย และต่างประเทศ ตัวอย่างเปลือกหอยเกือบทั้งหมดที่จัดในห้องนี้ นายแพทย์ พันธ์พิณ เมืองแมน และ หม่อมหลวง จารุพันธ์ ทองแถม เป็นผู้อุทิศให้ พิพิธภัณฑ์สัตว์นี้ นับเป็นส่วนที่อำนวยประโยชน์ ต่อการศึกษา ชีววิทยา เป็นอันมาก

ห้องเลี้ยงสัตว์น้ำเค็ม เป็นส่วนที่ใช้เลี้ยงสัตว์น้ำเค็มชนิดต่างๆในน่านน้ำทะเลของไทย มีทั้งหมด 4 ห้อง แต่ละห้อง ประกอบด้วยตู้เลี้ยงย่อยๆ สามารถเดินชมได้โดยรอบ สัตว์ที่นำมาเลี้ยง ได้แก่ปลาทะเลที่สวยงามชนิดต่างๆ เป็นต้นว่า ปลาสิงโต ปลาสลิดทะเล ปลาตะคอง ปลาตะกรับลาย ปลาข้างตะเภา ปลาเขียวพระจันทร์ ปลาผีเสื้อปากยาว ปลาเหลืองกลม ปลาเหาฉลาม และ ม้าน้ำ

ม้าน้ำเป็นปลาที่น่าสนใจมาก ทางพิพิธภัณฑ์สัตว์และสถานเลี้ยงสัตว์น้ำเค็ม ได้พยายามศึกษาการแพร่พันธ์และการเจริญเติบโตตลอดจน พฤติกรรมของม้าน้ำ ปรากฏว่าตัวเมียวางไข่ไว้ในกระเป๋าของตัวผู้ ซึ่งอยู่ที่หน้าท้องของตัวผู้นั่นเอง ลักษณะคล้ายกระเป๋าของจิงโจ้ เมื่อวางไข่แล้วตัวผู้จะมีหน้าที่ฟักไข่และให้อาหารเลี้ยงดูจนไข่กลายเป็นตัวเมื่อลูกอ่อนเจริญ และแข็งแรงเต็มที่แล้ว ตัวพ่อก็จะปล่อยให้ลูกออกไปหากินเองโดยปกติ ม้าน้ำที่นำมาเลี้ยงในสถานเลี้ยง หรืออาคารเรียนนี้ จะไม่ยอมผสมพันธ์กันเลย เนื่องจากสภาพแวดล้อมไม่เหมาะกับการผสมพันธ์ อย่างไรก็ตาม ทางพิพิธภัณฑ์สัตว์ และสถานเลี้ยงสัตว์น้ำเค็ม ได้พยายามศึกษา ค้นคว้าหาสาเหตุต่างๆ พยายามแก้ไข จนขณะนี้ม้าน้ำในอาคารเรียนสามารถผสมพันธ์ และ เติบโตเป็นตัวได้แล้ว

ปลาฉลาม เป็นปลาที่มีชีวิต และผสมเป็นอยู่ที่น่าสนใจอีกชนิดหนึ่ง ทางพิพิธภัณฑ์สัตว์ และ สถานเลี้ยงสัตว์น้ำเค็ม ได้พยายามศึกษาถึงการแพร่พันธ์การเจริญเติบโต และพฤติกรรม ของปลาฉลาม จนในปัจจุบันปลาฉลามในอาคารเรียน สามารถฟักไข่ออกเป็นตัวได้แล้ว

สัตว์ทะเลอื่น, ที่นำมาเลี้ยงในห้องนี้ ได้แก่ ฟองน้ำ ปะการัง ดอกไม้ทะเล และสัตว์ทะเลอื่น, อีกหลายชนิด

ปลาทะเลหรือสัตว์ทะเลที่นำมาเลี้ยงไว้ในห้องนี้ ส่วนใหญ่จับมาได้จากบริเวณเกาะสีชัง เกาะล้าน และเกาะแสมสาร เมื่อจับมาได้ใหม่ๆ จะต้องนำมาเลี้ยงไว้ในบ่อให้คุ้นเคยกับสภาพแวดล้อมเสียก่อน เพราะปลาบางชนิดอยู่ในน้ำทะเลส่วนที่ลึกมาก เมื่อปลาปรับตัวได้แล้วจึงนำมาใส่ไว้ในตู้กระจก ซึ่งภายในบรรจุน้ำทะเล

พิพิธภัณฑ์ธรรมชาติ เป็นพิพิธภัณฑ์อีกประเภทหนึ่ง ซึ่งจัดแสดงสภาพความเป็นอยู่ของสัตว์ตามธรรมชาติ โดยการจำลองสภาพธรรมชาติไว้ในตู้แสดงขนาดใหญ่ ในการสร้างและตกแต่งพิพิธภัณฑ์ธรรมชาติ ผู้สร้างจะพยายามใช้วัสดุจริงจากธรรมชาติ และวัสดุที่ประดิษฐ์ขึ้นแทนวัสดุจริง ที่ไม่สามารถคงสภาพอยู่ได้ พิพิธภัณฑ์ธรรมชาตินี้ ส่วนใหญ่เน้นสภาพแวดล้อม และธรรมชาติของสิ่งมีชีวิตทางทะเล เช่น สภาพธรรมชาติของสิ่งที่มีชีวิตใต้ทะเลในยุคดึกดำบรรพ์ สภาพของป่าชายเลน รวมถึงการใช้เครื่องมือประมงบางชนิด เช่นการทำโป๊ะ เป็นต้น พิพิธภัณฑ์ธรรมชาตินี้ เป็นสถานที่ที่ให้ความรู้ และความเพลิดเพลิน แก่เยาวชนได้เป็นอันมาก

โครงการในอนาคต

พิพิธภัณฑ์สัตว์ และสถานเลี้ยงสัตว์น้ำเค็ม ในปัจจุบันได้รับความสนใจจากประชาชนเป็นอันมาก แต่เนื่องจากตัวอาคารได้รับการดัดแปลงมาจากห้องสมุด จึงไม่สามารถที่จะปรับปรุงให้เป็นพิพิธภัณฑ์ และสถานเลี้ยงสัตว์ที่เหมาะสมได้อีกประการหนึ่ง สถานที่ตั้งอยู่ในทำเลที่ไม่เหมาะสมเนื่องจากอยู่ไกลเส้นทางคมนาคม ประชาชนเข้าชมไม่สะดวก และโดยเหตุที่ต้องอยู่ใจกลางของบริเวณที่ใช้เป็นสถานที่เล่าเรียน ความพลุกพล่านของประชาชนอาจส่งผลถึงชีวิตความเป็นอยู่ ตลอดจนการเล่าเรียน ของนิสิตด้วย ประกอบกับ คณะวิทยาศาสตร์ มีโครงการที่จะเปิดภาควิชาวิทยาศาสตร์ทางน้ำขึ้น ในแผนพัฒนาอุดมศึกษาระยะที่ 5 เพื่อให้สอดคล้องกับโครงการ ดังกล่าว มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน มีโครงการจัดตั้งสถาบันวิทยาศาสตร์ ทางทะเลขึ้น ณ บริเวณด้านหน้าของ

มหาวิทยาลัย โดยจะใช้ที่ดินประมาณ 50 ไร่ และจะขอความช่วยเหลือจากต่างประเทศเป็นส่วนใหญ่

สถาบันวิทยาศาสตร์ทางทะเล จะประกอบด้วยหน่วยงานใหญ่ๆ 4 หน่วยงาน คือ

สถานเลี้ยงสัตว์น้ำเค็ม

สถานเลี้ยงสัตว์น้ำเค็ม จะสร้างเป็นอาคารสองชั้น ที่ทนสมัย มีห้องเลี้ยงสัตว์น้ำขนาดเล็กที่บรรจุน้ำ 1 ตัน จำนวน 15 ห้อง ห้องเลี้ยงสัตว์น้ำ ขนาดกลาง ที่บรรจุน้ำได้ 3 ตัน และห้องเลี้ยงสัตว์น้ำ ขนาดใหญ่ ที่บรรจุน้ำได้ 10 ตัน รวมทั้งสิ้น 10 ห้อง ทั้งหมดนี้อยู่ที่ชั้นล่าง ส่วนชั้นบนเป็นห้องเลี้ยงสัตว์น้ำ รูปวงกลม ขนาดใหญ่ จุน้ำทะเลได้ 600 ตัน สถานเลี้ยงสัตว์น้ำเค็ม ดังกล่าว ซึ่งรวมทั้งอุปกรณ์ต่างๆ ภายในอาคารด้วย รวมทั้งสิ้นคาดว่าจะต้องใช้งบประมาณจำนวนถึง 120 ล้านบาท ขณะนี้รัฐบาลกำลังดำเนินการเพื่อขอความช่วยเหลือไปยังรัฐบาลญี่ปุ่นแล้ว

บ่อเลี้ยงปลาโลมา

บ่อเลี้ยงปลาโลมา นี้จะสร้างเป็นบ่อรูปไข่ซึ่งมีขนาด 17 × 30 เมตร มีบ่อสำหรับฝึก 2 บ่อ ที่มีขนาด 10 × 21 เมตร บ่อทั้งสามนี้ เชื่อมติดต่อถึงกันได้ นอกจากนั้นก็มีเวทีแสดง และที่สำหรับผู้เข้าชม ซึ่งจะมีประมาณ 1,000 ที่นั่ง งบประมาณสำหรับค่าก่อสร้างบ่อเลี้ยงปลาโลมานี้ จะต้องใช้เงินราว 70 ล้านบาท ซึ่งขณะนี้ ทางมหาวิทยาลัยกำลังดำเนินการ เพื่อขอความช่วยเหลือไปยังรัฐบาลญี่ปุ่นเช่นกัน

พิพิธภัณฑ์สัตว์น้ำ

พิพิธภัณฑ์สัตว์น้ำ จะสร้างเป็นอาคารสามชั้น ชั้นล่างเป็นห้องปฏิบัติการของเจ้าหน้าที่ ห้องสมุด ห้องเครื่องยนต์ และห้องอาหาร ชั้นที่สอง เป็นห้องสำหรับเก็บตัวอย่างสัตว์ ซึ่งแบ่งไว้เป็นหมวดหมู่ ชั้นที่สาม จัดเป็นพิพิธภัณฑ์ธรรมชาต อาคารพิพิธภัณฑ์สัตว์น้ำนี้ จะต้องใช้งบประมาณคิดเป็นจำนวนเงิน 30 ล้านบาท ซึ่งทางมหาวิทยาลัย ก็กำลังดำเนินการเพื่อขอความช่วยเหลือจากรัฐบาลญี่ปุ่นเช่นกัน

อาคารวิจัยวิทยาศาสตร์ทางทะเล

อาคารนี้ประกอบด้วย ห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ ห้องประชุม ห้องวิจัย ห้องสมุด และห้องทำงานของนักวิจัย งบประมาณสำหรับการก่อสร้างอาคารหลังนี้ ประมาณ 30 ล้านบาท เป็นเงินงบประมาณของรัฐบาลไทย อาคารวิจัยนี้จะเป็นแหล่งค้นคว้าวิจัยเกี่ยวกับ ชีวิตความเป็นอยู่ของสัตว์ทะเล สภาพแวดล้อมในทะเล การผลิตอาหารจากพืชในทะเล คาดว่าผลการวิจัยจะช่วยให้ได้รับความรู้เกี่ยวกับชีวิตและสิ่งแวดล้อม ในทะเลกว้างขวางขึ้น

สถาบันวิทยาศาสตร์ทางทะเลแห่งนี้ จนเป็นแหล่งสำคัญ ที่ให้ความรู้และความเพลิดเพลิน แก่ประชาชนทั่วไป ทุกระดับ ในระดับสูง ก็จะเป็นความรู้ใหม่ๆ ที่ได้มาจากผลการค้นคว้าวิจัย ซึ่งความรู้ดังกล่าวนั้น อาจนำมาประยุกต์ใช้ให้เป็นประโยชน์ต่อสชีวิตประจำวันได้ เช่น การผลิตอาหารจากพืชในทะเล การเพาะพันธุ์สัตว์ทะเล เป็นต้น

ศาสตราจารย์ ดร.นิพนธ์ ศศิธร อธิการบดีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กล่าวไว้ว่า

"สำหรับวิทยาเขตบางแสนนี้ ผมมีความตั้งใจจะพัฒนาให้เป็นมหาวิทยาลัยที่สมบูรณ์แบบ ในภาคตะวันออก โดยมีคณะที่เกี่ยวกับวิทยาศาสตร์ทางน้ำ (AQUATIC SCIENCE) เพราะเป็นทำเลที่เหมาะ และมีประชาชนที่เป็นเกษตรกรชาวประมง เป็นจำนวนมาก"

"สำหรับพิพิธภัณฑ์สัตว์ และสถานเลี้ยงสัตว์น้ำเค็ม เท่าที่มีอยู่ในขณะนี้ ผมเห็นว่าเป็นโครงการ ที่สมควรให้การสนับสนุนเป็นอย่างมาก ทั้งนี้เพราะว่า เป็นสถานที่ให้ความรู้ และให้ความเพลิดเพลินแก่ประชาชนทุกระดับ ขณะนี้ มหาวิทยาลัยได้ตั้งคณะกรรมการขึ้นชุดหนึ่ง คือ คณะกรรมการพัฒนาพิพิธภัณฑ์สัตว์ และสถานเลี้ยงสัตว์น้ำเค็ม มศว. บางแสน คาดว่าในอนาคต มหาวิทยาลัยจะขยายหน่วยงาน ในด้านนี้ออกไปอีกมาก ผมปรารถนาที่จะเห็นโครงการนี้ มีความสำคัญต่อประชาชน ในด้านการประมง และวิทยาศาสตร์ทางน้ำ ไม่เฉพาะแต่ในประเทศเท่านั้น แต่ผมต้องการให้เป็นสถาบันที่มีชื่อเสียง และเป็นที่รู้จักในต่างประเทศด้วย"